

Sygn. akt VI U 1110/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 listopada 2015 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Milczarek

Protokolant – sekr. sądowy Sylwia Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 17 listopada 2015 r. w Bydgoszczy

na rozprawie

odwołania: M. D. jako następcy prawnego D. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 22 sierpnia 2014 r., znak: (...)

w sprawie: M. D. jako następcy prawnego D. D.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

oddala odwołanie.

Na oryginalnie właściwy podpis.

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu D. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Decyzję wydano w oparciu o treść art. 57 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2010 roku nr 40 poz. 224), bowiem ubezpieczony mimo uznania go za osobę całkowicie niezdolną do wykonywania zatrudnienia (do dnia 31 sierpnia 2016 roku) nie uwodnił wymaganego 5 letniego okresu ubezpieczenia w dziesięcioleciu przed dniem złożenia wniosku o rentę,

Ubezpieczony w odwołaniu od powyższej decyzji domagał się jej zmiany poprzez ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy. Odwołujący zakwestionował wyliczenia organu rentowego odnośnie okresów ubezpieczenia, nie wskazując jednak na czy te błędy polegały, ani nie wskazując okresów nieuwzględnionych przez organ rentowy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i przytoczył argumenty zawarte w uzasadnieniu decyzji.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 17 czerwca 2014 roku ubezpieczony D. D. złożył w pozwanym organie rentowym wniosek o ustalenie uprawnień do świadczenia rentowego. Ubezpieczony udowodnił łączny okres składkowy w rozmiarze wynoszącym 26 lat, 11 miesięcy i 24 dni oraz 1 miesiąc i 1 dzień okresów nieskładkowych. W ostatnim dziesięcioleciu przed złożeniem

wniosku o rentę ubezpieczony nie udowodnił wymaganego pięcioletniego okresu ubezpieczenia, a jedynie 3 lata, 8 miesięcy i 17 dni. Organ rentowy zaliczył ubezpieczonemu następujące okresy składkowe:

09.10.2006-12.11.2006, 21.11.2006-02.01.2007, 10.01.2007-11.02.2007, 26.02.2007-04.03.2007,
10.03.2007-21.05.2007, 01.06.2007-20.07.2007, 08.08.2007-14.10.2007, 20.10.2007-15.11.2007,
06.02.2008-03.03.2008, 11.03.2008-07.09.2008, 27.11.2008-09.08.2009, 10.08.2009-30.11.2009,
02.12.2009-01.03.2010, 17.05.2010-11.09.2010, 01.04.2011-30.06.2011, 01.07.2013-31.08.2013,
02.09.2013-17.11.2013.

Orzeczeniem lekarza orzecznika ZUS z dnia 1.08.2014 r. ubezpieczony został uznany za osobę całkowicie niezdolną do pracy do dnia 31 sierpnia 2016 roku, niezdolność ta powstała 24 marca 2014 roku.

-okoliczności bezsporne

W celu zweryfikowania wydanego orzeczenia w tym w szczególności daty początkowej stwierdzonej u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy, Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych: onkologa, kardiologa, diabetologa i specjalisty medycyny pracy.

Ubezpieczony zmarł (...) r.

Dowód: odpis aktu zgonu k.21

Postanowieniem z dnia 11 marca 2015 r. Sąd zawiesił postępowanie w sprawie a następnie w dniu 21 maja 2015 r. podjął je z udziałem następcy prawnego ubezpieczonego-jego żony M. D..

Sąd zlecił biegłym wydanie opinii sądowno-lekarskiej na podstawie dokumentacji medycznej.

Biegli w opinii wydanej dniu 5 sierpnia 2015 roku rozpoznali u ubezpieczonego D. D. następujące schorzenia:

- nowotwór złośliwy przełyku leczony chemioterapią

-cukrzycę insulinozależną bez jawnych powikłań

W ocenie biegłych, na podstawie przeprowadzonego badania jedynie ograniczonej dokumentacji lekarskiej zawartej w aktach sprawy stwierdzili, że ubezpieczony był całkowicie niezdolny do pracy od daty wykonanej gastrokopii t.j. od 24.03.2014r., czego przyczyną była choroba nowotworowa. Biegli stwierdzili, że ubezpieczony był częściowo niezdolny do pracy conajmniej 6 miesięcy wcześniej, co wynika z zaawansowania choroby nowotworowej. Biegli wskazali, że ustalenie precyzyjnej daty powstania częściowej niezdolności do pracy możliwe byłoby jedynie po przeprowadzeniu badań klinicznych.

- dowód: opinia biegłych k. 54-55 akt sądowych

Strony po zapoznaniu się z opinią wydana przez biegłych nie zgłosiły do niej żadnych zastrzeżeń.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W myśl art. 136 ustawy emerytalnej z dnia 17.12.1998 r.:

1. W razie śmierci osoby, która zgłosiła wniosek o świadczenia określone ustawą, świadczenia należne jej do dnia śmierci wypłaca się małżonkowi, dzieciom, z którymi prowadziła wspólne gospodarstwo domowe, a w razie ich braku - małżonkowi i dzieciom, z którymi osoba ta nie prowadziła wspólnego gospodarstwa domowego, a w razie ich braku - innym członkom rodziny uprawnionym do renty rodzinnej lub na których utrzymaniu pozostawała ta osoba.

2. Osoby wymienione w ust. 1 mają prawo do udziału w dalszym prowadzeniu postępowania o świadczenia, nieukończonego wskutek śmierci osoby, która o te świadczenia wystąpiła.

3. Roszczenia o wypłatę świadczeń, o których mowa w ust. 1, wygasają po upływie 12 miesięcy od dnia śmierci osoby, której świadczenia przysługiwały, chyba że przed upływem tego okresu zgłoszony zostanie wniosek o dalsze prowadzenie postępowania.

Osobą, która zgłosiła udział w dalszym postępowaniu po śmierci ubezpieczonego i spełniła w/w warunki jest żona ubezpieczonego M. D..

Sąd uwzględnił wydaną w sprawie opinię i uznał ją za wiarygodną i wszechstronnie oceniającą stan zdrowia ubezpieczonego.

Należy jednak wskazać, iż podstawą przyznania prawa do renty jest ustalenie, że osoba dochodząca tego świadczenia jest całkowicie lub częściowo niezdolna do pracy, a po przesądzeniu tej przesłanki, czy posiada ona wymagany okres zatrudnienia i czy niezdolność do pracy powstała w odpowiednim okresie. Zgodnie bowiem z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku nr 153, poz. 1227) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

1) jest niezdolny do pracy;

2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy;

3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b, pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a, pkt 10 lit. a, pkt 11-12, 13 lit. a, pkt 14 lit. a i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a, pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Natomiast w ustępie 2 cytowanego przepisu stanowi się, że przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący, co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy.

Na podstawie przepisu art. 58 w/w ustawy: warunek posiadania wymaganego okresu składkowego i nieskładkowego, w myśl art. 57 ust. 1 pkt 2, uważa się za spełniony, gdy ubezpieczony osiągnął okres składkowy i nieskładkowy wynoszący łącznie, co najmniej:

1) 1 rok - jeżeli niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 20 lat;

2) 2 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 20 do 22 lat;

3) 3 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 22 do 25 lat;

4) 4 lata - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 25 do 30 lat;

5) 5 lat - jeżeli niezdolność do pracy powstała w wieku powyżej 30 lat.

2. Okres, o którym mowa w ust. 1 pkt 5, powinien przypadać w ciągu ostatniego dziesięciolecia przed zgłoszeniem wniosku o rentę lub przed dniem powstania niezdolności do pracy; do tego dziesięcioletniego okresu nie wlicza się okresów pobierania renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej lub renty rodzinnej. Art. 58 ust. 4 ustawy emerytalnej stanowi natomiast iż ubezpieczeni całkowicie niezdolni do pracy, których okres składkowy w przypadku mężczyzn wynosi 30 lat a w przypadku kobiet 25 lat nie muszą legitymować się wymaganym pięcioletnim okresem ubezpieczenia w ostatnim dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku.

W przedmiotowej sprawie, D. D. nie posiadał wymaganego 30 letniego okresu składkowego a jedynie 26 lat, 11 miesięcy, 24 dni takich okresów, jednocześnie ubezpieczony nie udowodnił wymaganego pięcioletniego

okresu ubezpieczenia w dziesięcioleciu przypadającym przed dniem powstania całkowitej niezdolności do pracy a jedynie 3 lata ,8 miesięcy i 17 dni, a przed datą powstania całkowitej niezdolności do pracy występowała u niego częściowa niezdolność do pracy ale ustalenie jej daty początkowej było niemożliwe z uwagi na śmierć ubezpieczonego, co jednoznacznie wynika z opinii wydanej przez biegłych sądowych, którzy na podstawie posiadanej dokumentacji lekarskiej przyjęli iż ta częściowa niezdolność do pracy powstała conajmniej 6 miesięcy przed powstaniem całkowitej niezdolności do pracy a więc w okresie w którym ubezpieczony nie legitymował się także wymaganym stażem ubezpieczeniowym. Podkreślenia również wymaga, iż ubezpieczony nie kwestionował tego, że w ostatnim dziesięcioleciu przed złożeniem wniosku nie posiada wymaganego pięcioletniego okresu ubezpieczenia, ubezpieczony w odwołaniu wskazał jedynie, że organ rentowy błędnie obliczył jego staż ale nie wskazał żadnego okresu niezaliczonego przez ZUS.

Wobec czego D. D., mimo uznania go za osobę okresowo całkowicie niezdolną do pracy nie spełniał wszystkich wymaganych przesłanek do przyznania prawa do świadczenia rentowego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art.477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie, nie znajdując podstaw do przyznania prawa do renty następcy prawnemu ubezpieczonego - M. D. na okres do dnia śmierci ubezpieczonego.

SSO Ewa Milczarek